

Június 3.

Első nap: reggel korán keltünk. Ez kicsit megviselt bennünket, így a buszon pótolunk az alvásból kicsit. Többen zenét hallgattak, filmet néztek.

Első megállónk során először Szent László mellszobrát néztük meg, majd Petőfi szobrát, a róla elnevezett parkban, ahol Márkus István, 7. osztályos társunk verset mondott. A Szent László bazilika mindenkit lenyűgözött.

Újra útra keltünk. Hatalmas távolság legyőzése után Kolozsváron megtekintettük Hunyadi Mátyás lovasszobrát, majd igazságos királyunk szülőházánál Tánczos Lara elszavalta a Mátyás anyját. Ezután buszra szálltunk és meg sem álltunk Kézdivásárhelyig. Útközben tanáraink kérdésekkel ostromoltak bennünket, amikre ha jól válaszoltunk erdélyi csoki volt a jutalom. Mivel kicsit később értünk a tervezettnél a városba a sültés tálat helyünkbe hozták, hogy ne éhezünk.

Szöllösi-Tóth Gréta – Gálfi Laura

Június 4.

Második nap: Már a hét órás kelés is korainak számított. Reggeli után eltettük a hideg úti csomagunkat és végre elindultunk Szentkatolnára, a Dr. Bálint Gábor Általános Iskolába, ahol már vártak bennünket a hetedikesek. Nagyon vártuk ezt a napot, több okból is. Először is már kíváncsiak voltunk arra, hogy mit szólnak az ajándékoknak, amit vittünk nekik. Nagy élmény volt részt venni a nekünk szervezett Trianoni megemlékezésen az összetartozás napján. A Trianoni emlékműnél bekapcsolódtunk a műsorukba, mi is velük énekeltük a műsor dalait gitáros kísérettel.

Utána részt vettünk egy testnevelés órán, ahol zárásként fociztunk, kosaraztunk. Mindkét mérkőzésen komoly győzelmet arattunk, köszönhetően annak is, hogy jelentős volt a szurkoló táborunk is. A búcsú után Parajdra mentünk a sóbányába. Az úton most is kaptunk kérdéseket, amiből egyet sajnos Ibolya néni válaszolt meg, így a csoki nála maradt. Az ismertető után a bányában kaptunk egy óra szabadidőt, hogy jobban megnézhessük a helyet. Volt, aki még a mászófalat is kipróbálta.

Mielőtt a szállásra értünk betértünk vacsorázni. Tele gyomorral többen még kimentek a szálló udvarára játszani, de többen pihenni tértünk.

Vizi Kinga – Vizi Vivien

Június 5.

Harmadik nap: Újra „korán” ébresztettek bennünket. Az Ica csárdában elfogyasztott kiadós reggeli után irány Csíkszereda. Itt elsőként a Mikó-várban álltunk meg, ami manapság Csíki Székely Múzeumként működik. Nagyon tetszettek a kiállítások, de mindannyiunkban legjobban a vetített filmek ragadtak meg. A több száz éves vár után újra buszba szálltunk és irány Csíksomlyó. Felemelő érzés volt a segítő Mária – szobor tövében állni, amely mellett épp négy napja maga a pápa misézett. Pár nap múlva pedig a búcsún miséznek majd mellette. Most a kegytemplomban volt a könnyező Mária szobra, mely a magyarság legnagyobb búcsújáró helye. Páran adtunk egy koldusnak pénzt is – lejt.

Visszatérve Kézdivásárhelyre városnézésre indultunk. Megnéztük az udvartereket és persze elnyaltunk egy fagyit is, bár az időjárás miatt egy forró tea lehet, hogy jobban illett volna.

Vacsora után a szállás társalgójában gyűltünk össze, ahol beszélgettünk a kirándulásunk eddigi élményeiről. Mindenki fülelt, hiszen ha visszatérünk Magyarországra tanáraink egy jó kis vetélkedővel „kedveskednek” majd nekünk, így egy kicsit arra is készültünk.

Ez egy tartalmas, jó nap volt, nagyon élveztük.

Urbán Lázár – Kálló Bence – Donkó Márk – Szintai-Major Tamás –

Lázár Bence -

Június 6.

Negyedik nap: egyben az utolsó. Nem is gondoltuk, hogy ilyen gyorsan elérkezik ez is. Hát, ha eddig korán keltünk, akkor most le sem feküdtünk. Már hajnali 4-kor ébredtünk – ébresztettek bennünket. És elindultunk haza. Útközben még megálltunk Korondon, ahol megnéztük, hogy hányfelé szakították az országot, mennyi magyar jutott a határon túlra, idegen fennhatóság alá. S nem utolsó sorban értékes erdélyi ajándékokat vásároltunk az otthon bennünket váróknak. Többnyire Józsa János népi iparművész korondi tárgyaival pakoltuk meg a buszt. Marosvásárhelyen a Kultúrpalota szépsége nyugtázott le bennünket. Úton hazafelé ismét megálltunk Királyhágón, hogy egy utolsó pillantást vessünk a Kárpátok vonulataira, s elkészítsük az utolsó emléképeket egymásról. És irány a határ, irány Magyarország, irány Besenyszög és Tiszasüly.

Nagyon jó volt ez a hét. Izgalmas, tartalmas programok, sok-sok érdekesség ami jellemezte. Szívesen megismételnénk mindannyian.

Hanga Zsófi – Suba Alexandra

